

● در منثور / مواعظ / فارسی

dorr-e mansūr

مجالسی است ترتیب داده شده برای اهل منبر و واعظان که به آیه ای شروع و به ذکر مصیبت امام حسین علیه السلام ختم می گردد و ضمن تفسیر آیات مطالبی مفید و علمی آورده شده و بحث هایی که متعرض شده نسبتاً عالمانه است.

قم؛ مرعشی؛ شماره نسخه: ۱۰۶۹۱

آغاز: و عباد الرحمن - الخ یعنی بندگان خدای بسیار رحمت کننده اضافه برای تخصیص و تفضیل
خط: نسخ و نستعلیق، کاتب = مؤلف، بی تا؛ جلد: تیماج مشکى،
۲۵۷ گ، ۱۹ سطر، اندازه: ۲۲/۵×۱۶ سم [ف: ۲۷ - ۱۲۸]

● الدر المنثور / حدیث / عربی

ad-durr-ul manṭūr

مشهد؛ رضوی؛ شماره نسخه: ۱۱۳۹۱/۱۱

منتخب؛ خط: نسخ خوش و نستعلیق کتابتی، کا: عبدالسليم بن محمد مهدی بن محمد هادی واعظ دهخوارقانی، تا: ۱۱۵۹ق؛ کاغذ: نخودی و حنایی، جلد: تیماج قهوه ای، ۱۴ص (۱۴۶-۱۵۹)، اندازه: ۲۳/۵×۱۱/۴ سم [ف: ۱۷ - ۴۳]

● در الماثورة فی الطریق المأثورة / کیمیا / عربی

durr-ul manṭūra fi-ṭ-ṭarīq-il ma'tūra

مشهد؛ رضوی؛ شماره نسخه: ۱۰۷۳۹/۱۰

آغاز: بسمله. هذه رسالة تسمى بالدر المنثور في الطريق المأثورة لانها لم تكن؛ انجام: بما بقي من ذلك الجسد الغليظ سمينا اللطيف ... و ذلك هو النبي تمت
خط: نستعلیق، بی کا، تا: ۱۲۲۶ق؛ جلد: تیماج، اندازه: ۳۵×۲۳ سم [رایانه]

● در منثور در شرح دعای شبور / دعا / فارسی

dorr-e mansūr dar š.-e do'ā-ye šabūr

عبدالجلیل بن نصرالله، ق ۱۳ قمری

'abd-ol-jalīl ebn-e nasr-ol-lāh (- 19c)

اهداء به: نجفقلی خان رئیس قبیله افشار

تاریخ تألیف: یکشنبه ۴ شعبان ۱۲۴۷ق

دعای شبور همان دعای معروف به سمات است که مؤلف آن را در این کتاب در یک مقدمه و فایده و فصل ساخته است: مقدمه آن در وجه تسمیه دعا؛ فایده در آداب داعی؛ فصل در شرح دعا. قطعه ای از دعا را آورده و آن را ترجمه نموده پس از آن شرح می کند و در شرح مباحث مهم با شواهدی از آیات و

احادیث می آورد.

قم؛ مرعشی؛ شماره نسخه: ۲۳۹۵

آغاز: الحمد لله الذي وعد الاجابة للانام بالاستدعاء بقوله تعالى ادعوني استجب لكم و جعل التضرع و الدعاء وسيلة للتقرب و الزلفى؛ انجام: و صلى الله على سيدنا و نبينا محمد و آله الطاهرين، تمام شد شرح دعای سمات بقلم مؤلف آن
خط: نستعلیق، کاتب = مؤلف، بی تا؛ جلد: پارچه، ۷۳ گ، ۲۰ سطر، اندازه: ۲۰×۱۳ سم [ف: ۶ - ۳۷۶]

● الدر المنثور فی انساب المعارف و الصدور / انساب / عربی

ad-durr-ul manṭūr fi ansāb-il ma'ārif wa-ṣ ṣudūr

حسینی اعرجی، جعفر بن محمد، - ۱۳۳۲ قمری

hoseynī-ye a'rajī, ja'far ebn-e mohammad (- 1914)

در انساب برخی از بزرگان در سه «باب»: ۱. بیان انساب بعض الاوائل من العرب العاربة و المستعربة و بعض العجم و الترك و الفرس علی سبیل الايجاز؛ ۲. انساب القحطانیين؛ ۳. انساب العبرانيين. مؤلف در این کتاب به برخی از تألیفات دیگر خود در نسب نیز اشاره دارد بدین عناوین: ریاض الاقحوان فی انساب قحطان، الفلک الدائر فی انساب البطون و العشائر، مسارج الانظار فی انساب المهاجرین و الانصار، الطود الشامخ فی طبقات المشایخ، الجوهرة فی شرح التبصرة، الدر المنتظم فی انساب العرب و العجم، الاساس فی انساب الناس. همچنین در شرح حال سالار الدوله ابوالفتح میرزا آورده که: او با دختر صارم الدوله ازدواج کرده و مؤلف وکیل زن، و ملا نوروز علی بن نورالدین خرم آبادی وکیل مرد در اجرای عقد نکاح به سال ۱۳۲۰ بوده اند.

[دنا ۱۱۰۳/۴؛ الذریعه ۷/۸]

قم؛ مرکز احیاء؛ شماره نسخه: ۲۵۵۰

آغاز: الباب الاول فی بیان انساب بعض الاوائل ... و نسرده من ابی البشر آدم فنقول و الله الموفق اعلم ان آدم ابوالبشر و هو اول من خلقه الله

نسخه اصل: کتابخانه ای در نجف اشرف؛ خط: نسخ، کاتب = مؤلف، بی تا؛ مصحح، با اضافات در حاشیه؛ ۱۹۳ص [عکسی ف: ۱۴۷ - ۷]

● الدر المنثور فی تفسیر المأثور / تفسیر / عربی

ad-durr-ul manṭūr fi tafsīr-il ma'tūr

سیوطی، عبدالرحمن بن ابی بکر، ۸۴۹ - ۹۱۱ قمری

soyūtī, 'abd-or-rahmān ebn-e abī-bakr (1446 - 1506)

تفسیری روایی است و آیات را با اخبار و روایاتی که از طریق عامه وارد شده تفسیر نموده است. «الدر المنثور» در تفاسیر اهل

فهرستگان نسخه های خطی ایران (فخا)؛ جلد چهاردهم؛ به کوشش، مصطفی درایتی؛ تهران: سازمان

DIA 276252

استاد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران ۱۳۹۱۰/۲۰۱۲